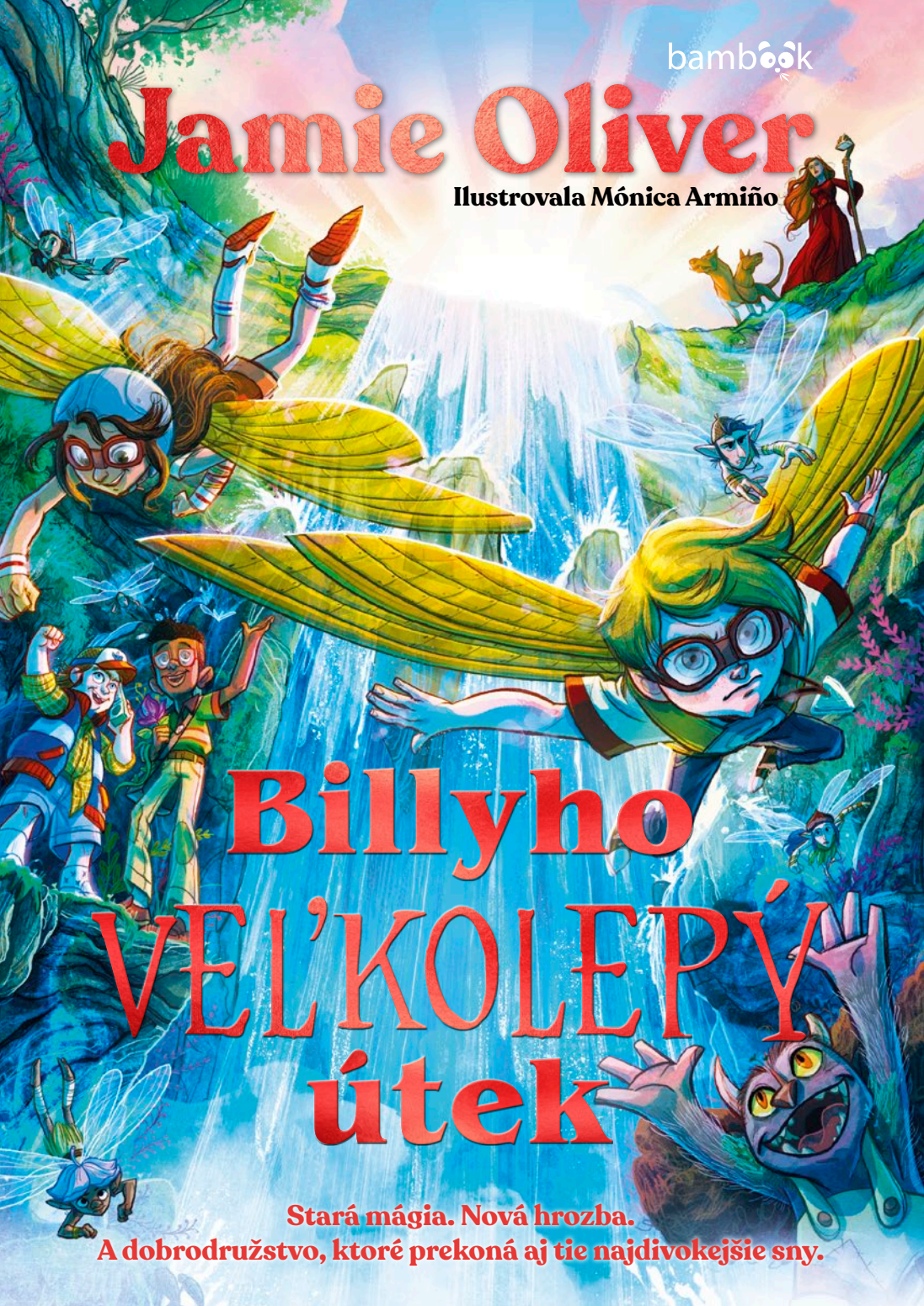

bambóok

Jamie Oliver

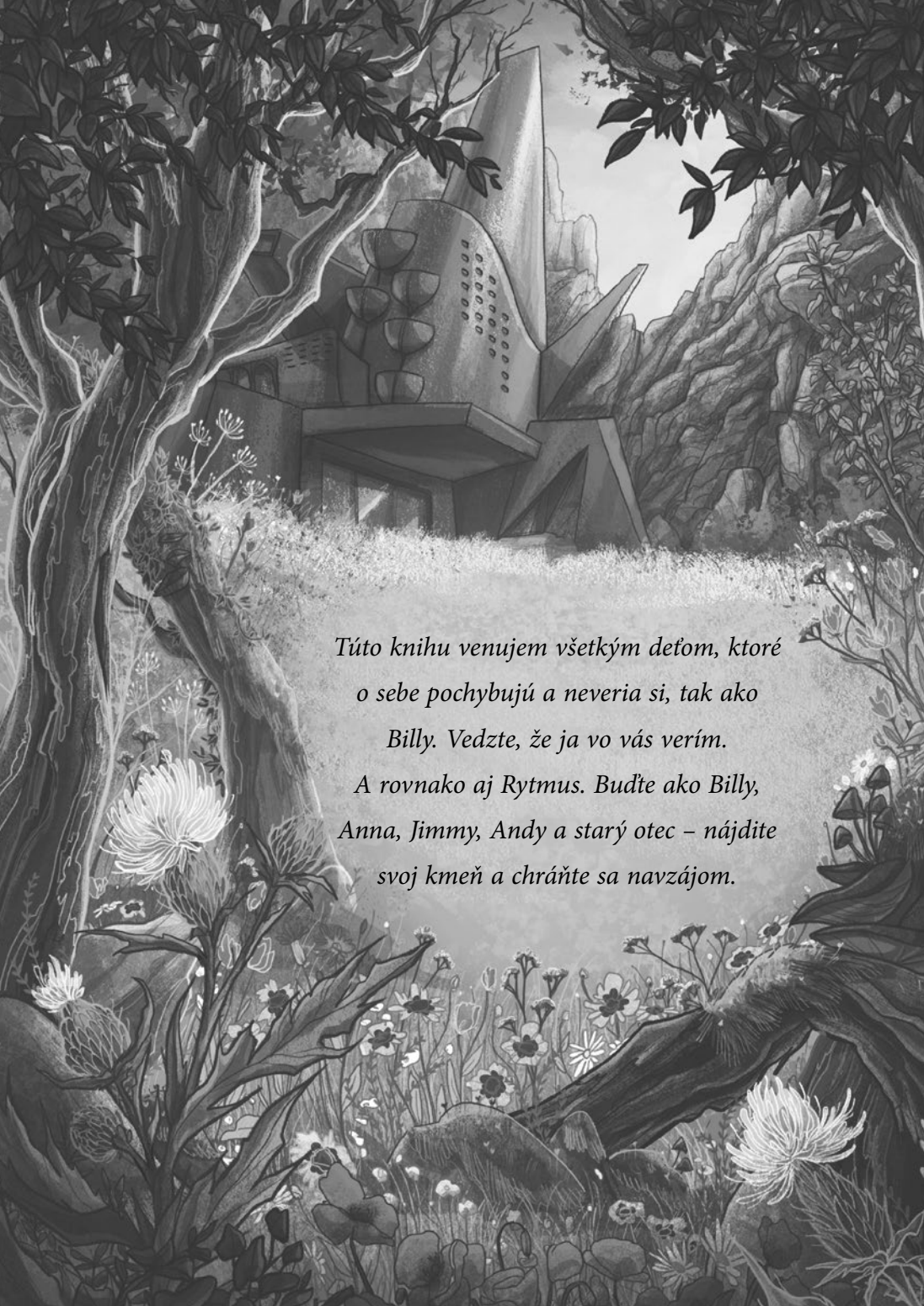
Ilustrovala Mónica Armiño

Billyho VEĽKOLEPÝ útek

Stará mágia. Nová hrozba.

A dobrodružstvo, ktoré prekoná aj tie najdivokejšie sny.

*Túto knihu venujem všetkým deťom, ktoré
o sebe pochybujú a neveria si, tak ako
Billy. Vedzte, že ja vo vás verím.
A rovnako aj Rytmus. Budte ako Billy,
Anna, Jimmy, Andy a starý otec – nájdite
svoj kmeň a chráňte sa navzájom.*

Billyho
VEL'KOLEPÝ
útek

Jamie Oliver

Ilustrovala Mónica Armiño

Obsah

1. Jimmyho jedenáste narodeniny	13
2. Kde je Wilfred?	31
3. Bitka za Baltazár	43
4. Zajatie	69
5. Obnovenie rovnováhy	93
6. Wilfred na cestách	103
7. Kód Červená	125
8. Naveky krásna	137
9. Andyho záchrana	169
10. Únos dieťaťa	189
11. Záchrana dieťaťa	199
12. Majstri mágie	223

13. Rubin darček	245
14. Príbeh Krvavej panej	253
15. Wilfredov návrat	269
16. Veľký plán	279
17. Mudrc	291
18. Rubin návrat	301
19. Dlhoočakávaný útek!	327
20. Rastúca harmónia	341
21. Odveta	351
22. Koniec jednej éry	375

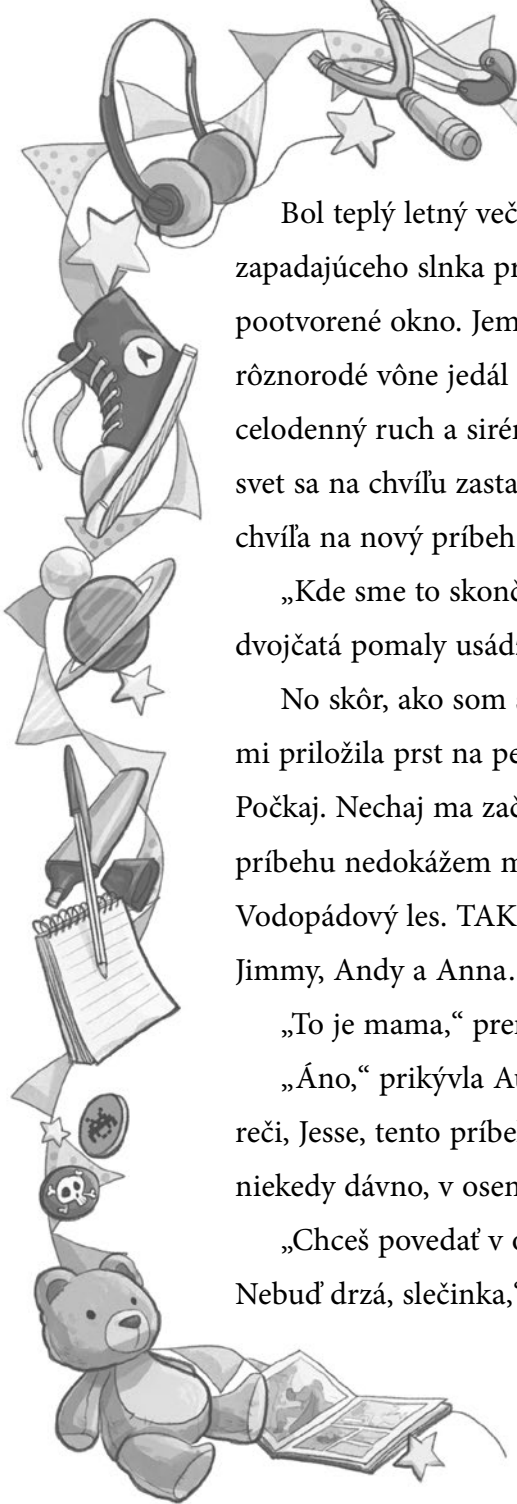

Prológ

„**O**cko, ocko, môžeme sa už vrátiť do Vodopádového lesa?“ spýtala sa Autumn, keď sa spolu so svojim dvojčaťom Jessom chystali do postele. Už to bolo niečo vyše týždňa, čo sme si pred spaním rozprávali príbehy o mojich detských dobrodružstvách, a obaja ma takmer každý večer prosili, aby som im prezradil, čo sa stalo ďalej.

„Tak dobre,“ súhlasil som. „Dnes je prvá noc vašich letných prázdnin, čo je vlastne najvhodnejší čas, pretože práve vtedy sa odohrala i nasledujúca časť príbehu.“

„HURÁ!“ skríkli deti a začali skákať od radosti.

Bol teplý letný večer a oranžové lúče zapadajúceho slnka prenikali do izby cez pootvorené okno. Jemný závan vetra k nám vnášal rôznorodé vône jedál a štebot vtákov nahradil celodenný ruch a sirény. Deň sa blížil ku koncu, svet sa na chvíľu zastavil a vtedy nastala tá správna chvíľa na nový príbeh.

„Kde sme to skončili?“ opýtal som sa, kým sa dvojčatá pomaly usádzali do postele.

No skôr, ako som stihol niečo povedať, Autumn mi priložila prst na pery a zvolala: „Nie, ocko! Počkej. Nechaj ma začať, prosím. Od posledného príbehu nedokážem myslieť na nič iné iba na Vodopádový les. TAKŽE. Billy – to si ty, ocko. Jimmy, Andy a Anna...“

„To je mama,“ prerušil ju Jesse.

„Áno,“ prikývla Autumn. „Ale neskáč mi do reči, Jesse, tento príbeh rozprávam ja! Takže, niekedy dávno, v osemnástom storočí...“

„Chceš povedať v osemdesiatych rokoch. Nebuď drzá, slečinka,“ pousmial som sa.

„Tak ešte raz. V osemdesiatych rokoch ste spolu s kamarátmi objavili čarovné okno v strome neďaleko vašej dediny. Preniesli ste sa cezeň do zvláštneho sveta Vodopádového lesa,“ pokračovala Autumn.

„Lebo ste objali strom,“ znova sa ozval Jesse.

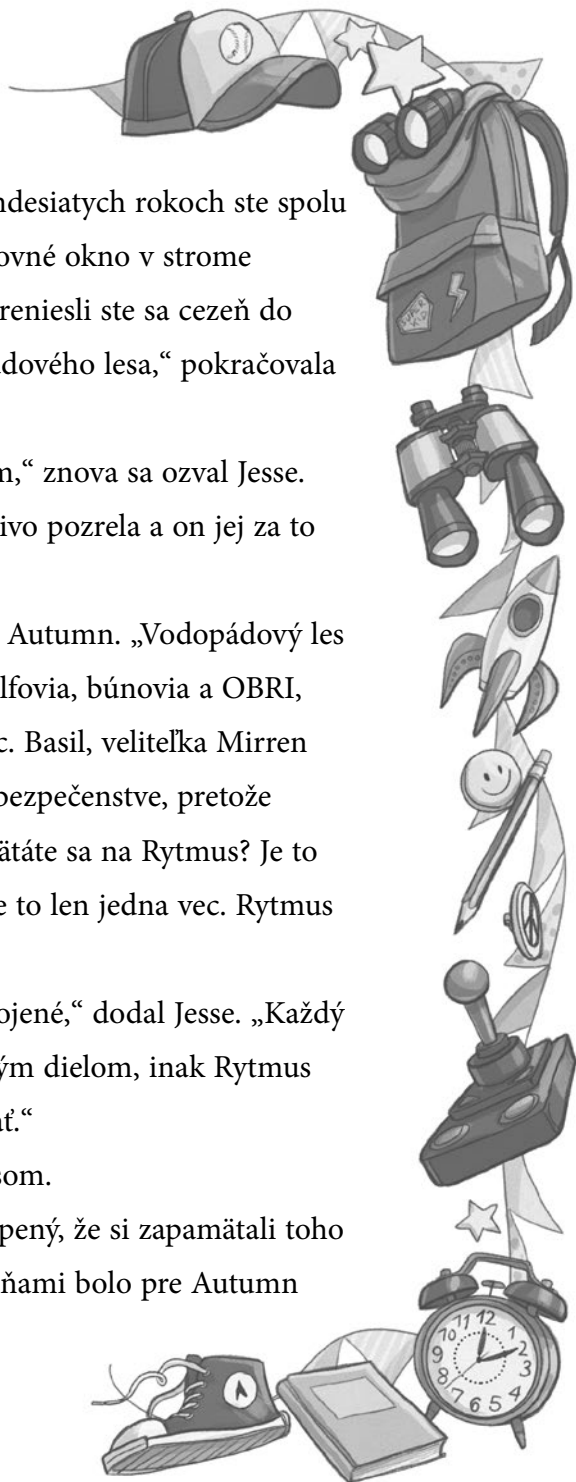
Autumn sa naňho krivo pozrela a on jej za to vyplazil jazyk.

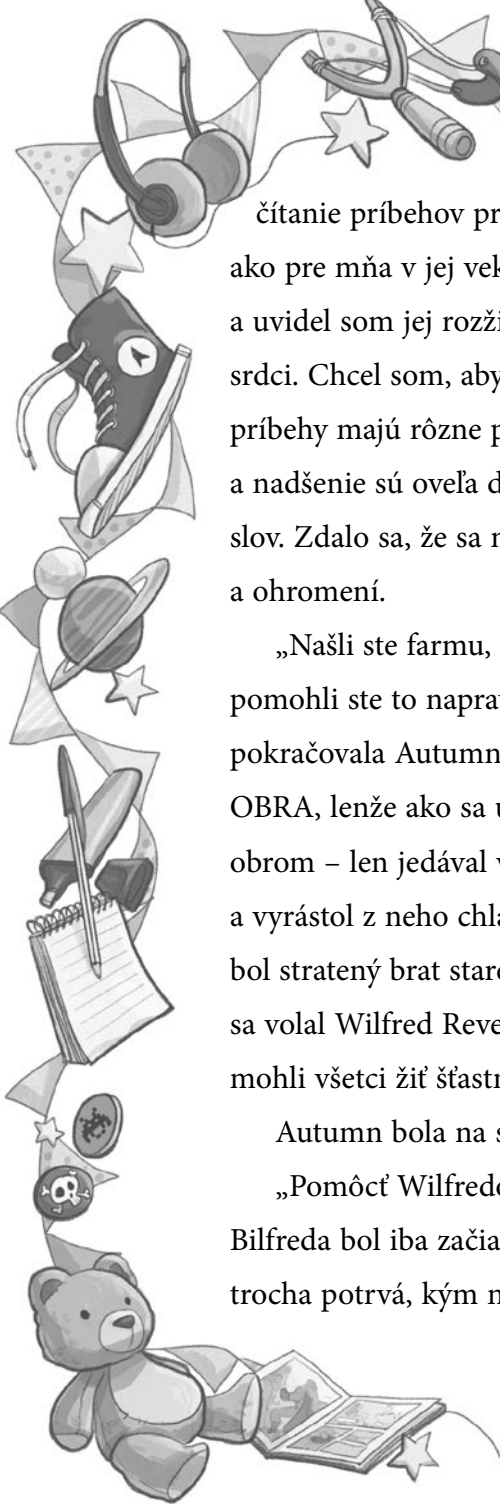
„Takže,“ pokračovala Autumn. „Vodopádový les bol plný tvorov, ako sú elfovia, búnovia a OBRI, a potreboval vašu pomoc. Basil, veliteľka Mirren a všetci elfovia boli v nebezpečenstve, pretože Rytmus sa zbláznil. Pamätáte sa na Rytmus? Je to tlkot srdca lesa, ale nie je to len jedna vec. Rytmus je všetko.“

„Áno, všetko je prepojené,“ dodal Jesse. „Každý z nás musí prispieť rovným dielom, inak Rytmus nemôže správne fungovať.“

„Presne tak!“ zvolal som.

Bol som milo prekvapený, že si zapamätali toho toľko. Ešte pred pár týždňami bolo pre Autumn

čítanie príbehov pred spaním trápenie, rovnako ako pre mňa v jej veku. Keď rozprávala môj príbeh a uvidel som jej rozžiarenú tvár, zahrialo ma pri srdci. Chcel som, aby Autumn a Jesse pochopili, že príbehy majú rôzne podoby a že predstavivosť a nadšenie sú oveľa dôležitejšie ako správne čítanie slov. Zdalo sa, že sa mi to aj podarilo. Boli zaujatí a ohromení.

„Našli ste farmu, ktorá znečisťovala rieku, pomohli ste to napraviť, a tak sa Rytmus obnovil,“ pokračovala Autumn. „Potom ste v záhrade objavili OBRA, lenže ako sa ukázalo, Bilfred nebol vždy obrom – len jedával veľa lahodných pokrmov a vyrástol z neho chlap ako hora. V skutočnosti to bol stratený brat starého muža z vašej dediny, ktorý sa volal Wilfred Revel. Bratia sa opäť stretli, a tak mohli všetci žiť šťastne až do smrti.“

Autumn bola na seba veľmi hrdá.

„Pomôcť Wilfredovi nájsť strateného brata Bilfreda bol iba začiatok,“ dodal som. „Ešte to trochu potrvá, kým nastane šťastný koniec...“

Jesse vyskočil na Autumninu posteľ a obaja sa schúlili pod prikrývkou.

„Tak už začni, ocko!“ zvolala Autumn.

„A nešetri nás detailov!“

„Áno! Chceme počuť ÚPLNE VŠETKO!“
skríkol Jesse.

Potisol som ich a sadol som si na posteľ.

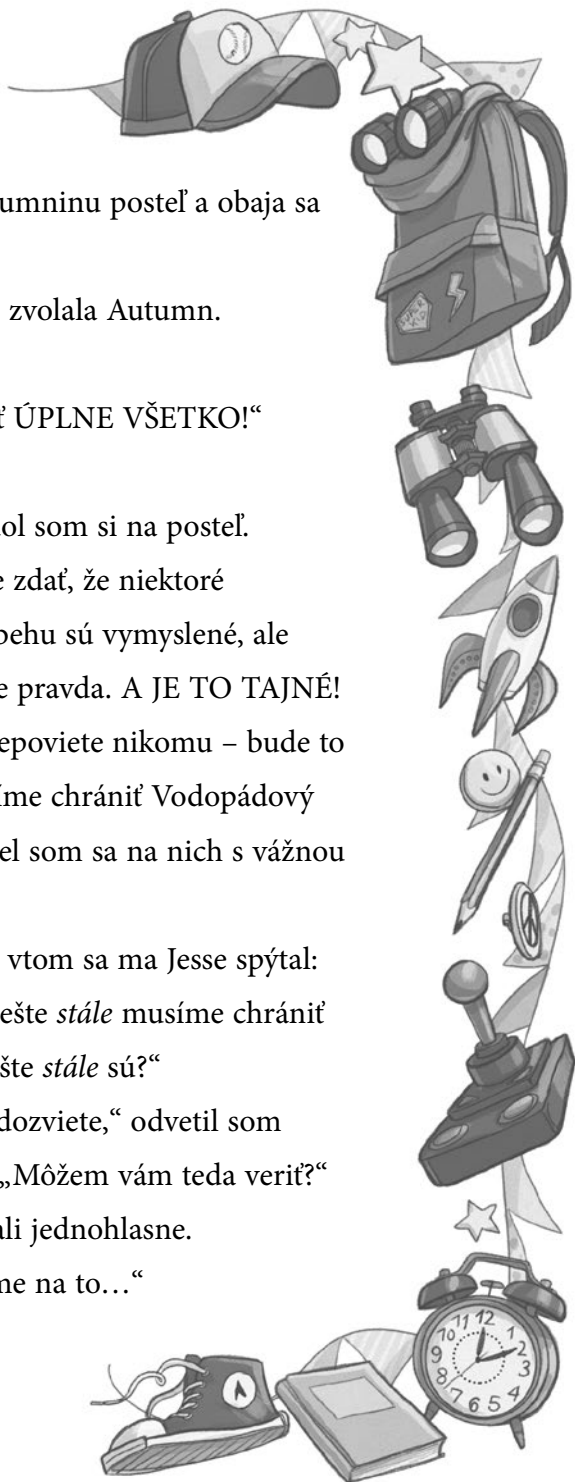
„Možno sa vám bude zdať, že niektoré z nasledujúcich častí príbehu sú vymyslené, ale uisťujem vás, že všetko je pravda. A JE TO TAJNÉ! Musíte mi sľúbiť, že to nepoviete nikomu – bude to iba naše tajomstvo. Musíme chrániť Vodopádový les,“ povedal som a pozrel som sa na nich s vážnou tvárou. „Sľubujete?“

Poslušne prikývli, no vtom sa ma Jesse spýtal:
„Počkaj, to znamená, že ešte *stále* musíme chrániť les? Basil a ostatní tam ešte *stále* sú?“

„Vydržte a všetko sa dozviete,“ odvetil som a žmurkol som na nich. „Môžem vám teda veriť?“

„ÁNO, môžeš!“ zvolali jednohlasne.

„No dobre. Tak poďme na to...“

1. kapitola

Jimmyho jedenáste narodeniny!

Billy si bol istý, že ho čaká to NAJLEPŠIE LETO. Od posledného dobrodružstva, počas ktorého Billy, Jimmy, Anna a Andy zažili vo Vodopádovom lese neuveriteľné veci, ubehlo už šesť týždňov. Hneď ako sa vyskytla vhodná príležitosť, tajne sa vracali do lesa, aby navštívili Wilfreda Revela, jeho brata Bilfreda a elfov. Koniec roka bol veľmi rušný – čakala ich kopa športových udalostí, slávnostných večierkov, udeľovania cien, vystúpení a obávaného rodičovského večera. Opäť.

Billyho veľkolepý útek

Škola sa už KONEČNE skončila a pred sebou mali šesť týždňov slobody. Billy, Jimmy, Anna a Andy už mali na leto veľké plány!

Billy presvedčil Annu, aby ho naučila liezť. Chcel vedieť liezť po skalách tak rýchlo ako ona. Jimmy si dal za úlohu rozšíriť svoju neoficiálnu domácu zoológickú záhradu o vyše trisťdvaťpäť druhov zvierat. Andy bol odhodlaný urobiť Guinnessov rekord vo výrobe najväčšej gumičky alebo alobalovej gule, podľa toho, čo sa mu podarí skôr.

Neboli to však jediné plány, ktoré chceli počas leta zrealizovať. V lese ich čakalo ešte veľa záhad, ktoré bolo treba vyriešiť. Chceli napríklad zistiť, kam vedie tajomná mapa, ktorú začali spoločne vytvárať, a či naozaj existujú ďalší obri ako Bilfred. A stále nevedeli, komu naozaj patria lietajúce bzučoruksaky, ktoré využívali na presúvanie sa po lese.

Billy, Jimmy, Andy a Anna strávili posledných pár týždňov plánovaním všetkých výletov a úloh. Chceli mať istotu, že budú môcť stráviť celé dni i noci vonku bez toho, aby sa o nich rodičia strachovali.

Jimmyho jedenáste narodeniny!

Ich zvyčajná „operácia Prespatie“, ktorá znamenala povedať doma, že prespia jeden u druhého, sa nemohla však uskutočniť, ak boli všetci v lese. Prišli teda s novým geniálnym plánom. Anna si všimla inzerát na detský letný tábor v okolí, a tak sa všetci dohodli, že presvedčia rodičov, aby im zaplatili pobyt a prihlásili ich, čím by získali dosť času na preskúmanie lesa. Jimmymu napadlo, že by mohli nahráť správy na kazetový prehrávač pre prípad, že by museli prenocovať u elfov. Jediné, čo im chýbalo, bol niekto ochotný prehrávať správy ich rodičom cez telefón. A tak Andy požičal spolužiakovi Johnnymu Perksovi svoju zbierku komiksov *Beano* na celé leto výmenou za telefonáty.

Každý z nich nahral na kazetu zopár výhovoriek a s Johnnym sa dohodli, že ak sa jeden z nich neozve do šiestej večer, bude postupovať podľa plánu. Mali to dokonale premyslené.

Dnes sa však nechystali do Vodopádového lesa. Jimmy oslavoval narodeniny! Ako posledný z partie dovŕšil jedenásť rokov – bola to naozaj veľká udalosť – a jeho rodičia mu usporiadali oslavu.

Billyho veľkolepý útek

Lindovci mali jeden z najkrajších domov v dedine. Popri pastelovomodrej slamenej chalupe tiekol potok a viedla k nej malá príjazdová cesta lemovaná divokými kvetmi, na konci ktorej boli krásne dvere pokryté ružami. Toto miesto bolo na míle vzdialené od betónového veľkomesta vo východnom Londýne, v ktorom žil Jimmy so svojou jamajskou rodinou, skôr než sa presťahovali do Little Alvertonu.

Billy, Anna a Andy odložili bicykle pri príjazdovej ceste a kráčali k vchodovým dverám. V momente, keď sa chystali zazvoniť, dvere sa otvorili a z domu vybehla

Jimmyho jedenáste narodeniny!

lavína malých detí. Ich žiarivé oči prezrádzali, že sa na oslave dobre bavili. Billy, Anna a Andy boli veľmi zvedaví, čo také sa deje.

„To bola tá NAJÚŽASNEJŠIA vec, akú som kedy videl!“ skríkol jeden malý chlapec, ktorý prechádzal popri trojici kamarátov.

„Áno! Tie zvieratá boli úžasné!“ odvetil mu druhý chlapec.

„A keď si Jimmy nasadil na hlavu tú tarantulu, to bolo neskutočné!“ zvolal tretí.

„Dobrý deň, pani Lindová,“ pozdravil Billy, keď vo dverách zazrel Jimmyho mamu.

Pani Lindová vyzerala zničená.

„Deti, ani si neviete predstaviť, čo Jimmy stvára! Ja to už nezvládam. Jeho láska k prírode sa vymyká spod kontroly!“

Ako vchádzali dovnútra, na chodbe sa pri nich pristavil Jimmyho otec. Aj on vyzeral, že je na pokraji síl. Z televízora v prednej izbe sa ozývali zvuky konských dostihov.

„To nie je záľuba, ale *posadnutosť*,“ povzdychol si.

„Povedal som Jimmymu, že si nemôžeme dovoliť chovať

Billyho veľkolepý útek

všetky tie zvieratá, ktoré vodi domov. Viem, že ich chce zachrániť a my sa mu snažíme vyjsť v ústrety, ale nie je to lacná záležitosť.“

„Zdá sa, že Jimmy si to vzal k srdcu a rozhodol sa, že bude ľuďom spoplatňovať návštevu zvierat,“ povedala pani Lindová.

Billy sa usiloval zamaskovať úsmev a videl, že Anna a Andy robia to isté. Typický Jimmy, urobil by čokoľvek, aby neprišiel o svojich zvieracích priateľov.

A bola to pravda. Jimmy bral vážne televízne reklamy, ktoré hovorili, že domáce zvieratá sú na celý život, nielen na Vianoce, a začal sa ujímať zvierat, ktoré by sa inak ocitli bez domova, v nádeji, že im nakoniec nájde „večný domov“. Roznieslo sa to a veci sa mierne vymkli spod kontroly... Jimmymu to, samozrejme, neprekážalo, pretože vďaka tomu bol obklopený rôznymi druhmi chlpatých aj menej chlpatých priateľov. Škoda len, že krmivo pre zvieratá a elektrina potrebná na napájanie všetkých ohrievačov a čerpadiel neboli zadarmo.

„Čo už,“ povzdychla si pani Lindová. „Prečo nejdete hore za Jimmym, kým pripravím veci na večierok?“

Jimmyho jedenáste narodeniny!

„To je dobrý nápad, pani Lindová,“ povedal Billy a všetci traja sa rozbehli hore schodmi.

Jimmy mal úžasnú izbu. Nikto nevedel, ako sa mu to podarilo, ale presvedčil rodičov, aby mu dovolili postaviť nádrže od podlahy až po strop, plné živých organizmov. Boli v nich ryby všetkých možných farieb, úžasné hady a jaštery, nehovoriac o pavúkoch, škorpiónoch a chrobákoch. Celá izba hýrila farbami a životom.

To však nebolo všetko. Jimmy si dokonca v záhrade postavil provizórnu voliéru a s pomocou Billyho – a jeho neuveriteľného vynálezcovského talentu – pripevnil na vonkajšiu stranu okna šmykľavku, aby sa mohol zošmyknúť dolu a kedykoľvek sa pozrieť na svojich operených priateľov. Choval kanáriky, andulky, kakadu, papagáje... a o všetky z nich sa vzorne staral až do chvíle, kým nemohli byť vypustené na slobodu alebo kým si nenašli novú rodinu. Odkedy sa Jimmy presťahoval na dedinu, spriatelil sa so susedným farmárom, s pánom Millerom, ktorý ho učil, ako sa správne starať o zvieratá, aby boli všetky šťastné a zdravé.

Nie div, že deti, ktoré pred chvíľou odišli, ostali v nemom

We are
NATURE

Billyho veľkolepý útek

úžase z Jimmyho zvierat – zakaždým, keď prišli Jimmyho priatelia na návštevu, v izbe bolo o zvieratko viac.

Andy, Billy a Anna vtrhli do izby a z plného hrdla skríkli: „VŠETKO NAJLEPŠIE, JIMMY!“

Jimmy sedel za stolom a pitval niečo, čo vyzeralo ako krtko. Zdalo sa, že ho čosi trápi.

„Panebože, Jimmy, to je nechutné,“ ozvala sa Anna. „Čo to stváraš?!“

„Je to naozaj smutné. Našiel som tohto drobca dole pri ihrisku. Viem, je to len malý krtko, ale keď som ho uvidel, spomenul som si na rybičky a líšky, ktoré sme objavili na tej hroznej, znečisťujúcej farme. Bolo mi ho ľúto a chcel som zistiť, čo sa mu stalo. Myslím si, že sa mi to podarilo,“ odvetil Jimmy.

Na rukách mal gumené rukavice a držal bacuľatého ružového červíka.

„Toto bolo v jeho žalúdku a myslím si, že je to jedovaté,“ dodal.

Jimmyho jedenáste narodeniny!

Anna zajasala a Billy s Andym sa na ňu prekvapene pozreli.

„Takto sláviš narodeniny?“ spýtal sa Andy.

„Moje narodeniny... ako by som to povedal,“ poznamenal Jimmy pochmúrne. „Nechcem byť nevďačný alebo tak, ale od mamy a otca som nedostal to, čo som chcel. Veľmi jasne som im naznačil, že chcem komodského draka. Už iba ten chýba v mojej zoo.“

Billy sa zasmial, pokrútil hlavou a odvetil: „Jimmy, komodské draky sú OBROVSKÉ. Nie je možné, aby ti rodičia jedného z nich zaobstarali.“

„Viem,“ povzdychol si Jimmy. „No veľmi som ho chcel.“

„A čo si dostal?“ spýtala sa Anna a objala smutného priateľa.

Jimmy im hlavou naznačil, aby sa pozreli von. Všetci sa nahrnuli k oknu a v záhrade zbadali nablýskaný bicykel značky Raleigh Grifter s ozubenými pedálmi, kvalitnými penovými úchytkami pre väčšie pohodlie a kaskadérskymi kolíkmi vpredu aj vzadu.

„Fíha! Ty máš teda šťastie. To je krásny bicykel,“ zvolal Billy.

Billyho veľkolepý útek

„Áno, je úžasný. Naozaj sa mi páči, ale veľmi som túžil po tom drakovi.“

„V tom prípade ťa môj darček určite poteší,“ ozval sa Billy a podal mu malú škatuľku.

Jimmy bol veľmi zvedavý, čím ho jeho kamarát obdaroval. Rýchlo strhol baliaci papier a z krabičky vytiahol figurínu komodského draka.

„To nemyslíš vážne! Ďakujem, Billy!“ radoval sa Jimmy.

Ďalší darček mu podala Anna.

„Dovolím si povedať, že môj darček je prinajmenšom taký dobrý ako Billyho.“

Jimmy sa hneď pustil do rozbaľovania. Bolo to tričko s motívom komodského draka, ktorého chvost sa tiahol cez celé tričko, až na úroveň ramien. Jimmy si ho okamžite obliekol a Annu vrúcne objal.

Nato sa ozval Andy: „A teraz si otvor môj darček.“

Jimmy otvoril škatuľku, z ktorej vyletela kopa pestrofarebnej huňatej vlny.

„Moja teta ti uplietla vestu s komodským drakom,“ povedal nesmel.

Jimmyho jedenáste narodeniny!

Bola to tá najobludnejšia vesta na svete, ale na chrbte mala majestátneho komodského draka – teta Doreen použila všetky zvyšky zo svojho košíka na pletenie, takže im to pripomínalo skôr káčera Donalda než nebezpečného draka. Jimmyho oči sa rozžiarili od šťastia.

„To je ten najkrajší darček, aký som kedy dostal! Ďakujem!“ odvetil plný dojatia a hneď si ju natiahol na Annino tričko. Andy sa potešil, že jeho darček má úspech.

„Mimochodom, čo budeš robiť s tým krtkom?“ zaujímalo Annu.

„Teraz, keď som vykonal pitvu, chystám sa využiť tohto malého podzemného cicavca na niečo užitočné. Tak ako tohto.“ Jimmy zdvihol zo stola niečo, čo vyzeralo ako potkan. Otočil ho a rozopol mu bruško, v ktorom bola celá zásoba ceruziek, pier a gumičiek, ako aj výber penových cukríkov. „Vidíte? Je to puzdro na ceruzky. A urobil som aj strúhadlo...“ odmlčal sa. Chvíľu počkal, a keď uvidel nechápavé výrazy jeho priateľov, zdvihol chvost malého tvora a dodal: „... z jeho zadku.“

„Fúj! To je nechutné!“ zvolala Anna.

Billyho veľkolepý útek

„Je to geniálne,“ ozval sa Andy, na ktorého to zjavne urobilo dojem.

„Aspoň ti nikto neukradne ceruzky,“ utrúsil Billy znechutene.

Jimmymu sa oslava veľmi páčila. Rodičia mu pripravili tematické hľadanie zvieracieho pokladu s indíciami po celom dome a záhrade, ktoré museli vyriešiť. Za každú správnu odpoveď dostali za hrst' sladkostí, od lízaniek Dip Dabs až po cukríky v tvare lietajúcich tanierov, anízové žuvačky Black Jacks, ovocné žuvačky Fruit Salads a kopu ďalších.

Jimmyho jedenáste narodeniny!

Nakoniec prišiel čas na tradičné narodeninové rituály, ktorými si muselo prejsť každé dieťa – či to bolo potešenie, alebo trest, záležalo na tom, akí milí boli vaši kamaráti. Všetci chytili Jimmyho – jedni za ruky, druhí za nohy – a začali ho hádzať do vzduchu. Museli ho hodiť jedenásťkrát – raz za každý rok života – a ešte jeden, dvanásťkrát, pre šťastie.

Zvieracie motívy boli úplne všade. Dokonca aj švédske stoly sa niesli v duchu zvieracieho sveta. Pán a pani Lindovci nahradili ich tradičné klobásky v cestičku za Jimmyho obľúbené rybie prsty obalené v slanine a pospájali ich do tvaru obrovského chrumkavého hada. Zaujímavá kombinácia údenej slaniny, chrumkavej strúhanky a ryby obalenej vločkami s kečupovou hlavou a majonézovým chvostom bola prekvapivo veľmi chutná. *Tento recept musíme vyskúšať aj doma*, pomyslel si Billy. Na stole ležal ježko zo šunky, z ananásu a zo syra čedar, špeciálne kuracie mäso jeho mamy, ktoré bolo vykostené, potom vložené do formičiek s ryžou a vyklopené do zvieracích tvarov, a zajac z melóna. Nehovoriac o žabe z hrozna a kráľovi Louiem z *Knihy džungle*, ktorého telo

Billyho veľkolepý útek

bolo vytvorené z plátkov šunky a tvár z kúskov pomaranča.

Deti však najviac očakávali narodeninovú tortu. Jamajský zázvorový koláč pani Lindovej bol legendárny. Pri príležitosti Jimmyho narodenín pripravila tortu v tvare pyramídy. Potom ju Jimmyho otec – talentovaný omietkar – celú zalial zmrzlinou s rôznymi príchuťami (musel pracovať rýchlo, aby sa neroztopila!). A obložil ju tisíckami kamienkov a na koniec pridal prskavky. Bola to veľkolepá narodeninová torta!

Všetci Jimmymu zaspievali *Všetko najlepšie k narodeninám* a Billy túto nádhernú scénu odfotil polaroidom.

„Mami, vieš, čo by mi urobilo radosť?“ spýtal sa Jimmy.

„Čo, miláčik?“ odvetila.

„Keby mohli Billy, Anna a Andy u nás dnes prespať. Prosiíím!“

„Keď už máš tie narodeniny... tak dobre. Zavolám ich rodičom a opýtam sa, či s tým súhlasia.“

Skôr než stihla čokoľvek dodať, vbehli späť do Jimmyho izby a zložili si veci na noc, hoci Andy sa

Jimmyho jedenáste narodeniny!

priznal, že spať v izbe plnej hadov, ktoré by mohli hocikedy uniknúť, ho mierne znepokojuje.

Celý zvyšok večera sa rozprávali o plánoch na leto.

„Neviem sa dočkať, až opäť navštívime Baltazár, uvidíme Basila a ostatných elfov,“ zvolal Billy. „Ešte musíme preskúmať tolko miest!“

„Áno, toto leto bude neuveriteľné,“ podotkol Jimmy. „A tento rok to boli moje najkrajšie narodeniny.“

Nakoniec všetci štyria zaspali. V izbe zavládlo ticho a snívali o všetkých dobrodružstvách, ktoré ich v nasledujúcich týždňoch čakali vo Vodopádovom lese.

Na druhý deň nadržanom sa Billy zobudil na to, že ho pichá v hrudi.

„Au!“ vykrikol.

Billyho veľkolepý útek

„Čo sa deje?“ ozvala sa Anna, pretrela si oči a hodila po Jimmym a Andym vankúše, aby ich zobudila.

„To môj kremenný náhrdelník. Žiari a horí – presne ako vtedy, keď sa búnovia chystali zaútočiť,“ vysvetlil Billy.

Pozrel sa na špeciálny náhrdelník, ktorý dostal od veliteľky Mirren. Slúžil na vysielanie správ a vďaka nemu boli stále v kontakte s elfmi. Smel sa používať len v prípade núdze. Čo sa mohlo stať?

Na náhrdelníku sa objavila správa:

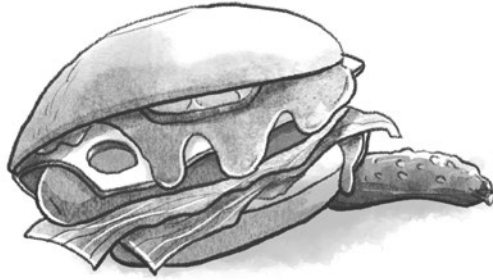
**RÝCHLO PRÍĎTE! POTREBUJEME VAŠU
POMOC! ÚTOČIA.**

Billy sa pozrel na svojich priateľov – nevedeli, čo si myslieť.

„Možno je Rytmus opäť v ohrození,“ povedala Anna znepokojene.

„Píšu, že útočia. Znie to veľmi vážne,“ skonštatoval Jimmy. „Možno sú elfovia vo veľkom nebezpečenstve.“

„Naši priatelia potrebujú pomoc a nech je to čokoľvek, mali by sme ísť za nimi a zistiť, čo sa deje,“ vyhlásil Billy.

2. kapitola

Kde je Wilfred?

Anna, Andy, Jimmy a Billy sa rýchlo obliekli a vybehli z domu. Jimmyho rodičia ešte spali, tak im nechali na stole odkaz, že sa rozhodli ísť do letného tábora o čosi skôr.

„Ešte si zbehnem po batoh. Možno sa zide. Poponáhľam sa. Stretneme sa v lese,“ zvolal Billy a rozbehol sa do domčeka na strome, v ktorom si ukryl ruksak, plný užitočných prístrojov pre prípad núdze.

„Beefburger jeden na príjme. Prepínam,“ ozval sa Jimmy vo vysielacke pod Billyho prezývku.

„Mám nápad!“ zvolala Anna. „Jimmy, vezmi si vysielacku so sebou dnu. Billy, ty si zober svoju na cestu

Billyho veľkolepý útek

domov. Tak ostaneme v kontakte, až kým nebudeme opäť všetci pokope.“

„Skvelý nápad, Anna,“ pochválil ju Billy. „Vrátim sa tak rýchlo, ako budem môcť.“ Vytlačil bicykel z blata, nasadol naň a plnou rýchlosťou vyrazil domov, do hostinca *Zelený obor*.

Billy prišiel domov v rekordne krátkom čase. Pri pomyslení na to, že Basil a elfovia sú v nebezpečenstve, šliapal do pedálov ako blesk. Hoci bolo ešte zavčasu, jeho otec bol už hore a chystal hostinec.

„Ahoj, ocko. Prepáč, nemám čas, ponáhľam sa do letného tábora,“ povedal Billy.

„Dobre robíš, synku,“ odvetil mu otec. „Vieš, čo vždy hovorím: ak prídeš skôr, tak si prišiel včas, ak prídeš včas, tak vlastne meškáš a meškanie je neprípustné. Kto mešká, ten škodí sám sebe.“

„Viem, ocko,“ pokýval hlavou Billy, ktorý túto vetu počul už najmenej miliónkrát. „Lúbim ťa,“ dodal a rozbehol sa do domčeka na strome.

Rýchlo vyliezol hore rebríkom. Na figuríne visel ruksak plný všelijakých nástrojov a výmyslov, ktoré by mohli byť

Kde je Wilfred?

v prípade nebezpečenstva veľmi užitočné. Billy si už týždne chystal veci na cestu, takže batoh bol taký plný, že ho ledva zatvoril. Rýchlo ho schmatol a zodvihol zo zeme vysielачku.

„Tu Beefburger jeden na príjme. Prepínam,“ ohlásil sa. „Mám ruksak a som na ceste. Prepínam.“

ČŠŠŠŠŠ.

„Beefburger jeden, tu je Búrkový chrobák. Prepínam,“ rezonoval Jimmyho hlas v celom domčeku na strome. „Máme problém. Opakujem, máme problém. Všade sú policajti so psami! Prepínam.“

ČŠŠŠŠŠ.

„Prešibaná mačka na príjme. Prepínam,“ ozval sa z vysielacky Annin hlas. „Hovorí o Wilfredovi. Vraj je nezvestný. Polícia uzatvorila les a nikoho nepúšťajú. Prepínam.“

Billymu sa rozbúchalo srdce. Bolo to ako zlý sen.

ČŠŠŠŠŠŠ.

„Tu Koláč,“ pridal sa Andy. „Mám plán, nechajte to na mňa. Billy, potrebujem, aby si mi doniesol zopár vecí z kuchyne vášho hostinca.“ Po chvíli ticha dodal: „Ups! Chcel som povedať Beefburger jeden a... och... Prepínam.“

„Môžeš sa spoľahnúť, Koláč,“ odvetil Billy.

„Donesiem ti všetko, čo bude treba. Prepínam.“

Do desiatich minút boli všetci spolu, len niekoľko metrov od bresta, z ktorého sa katapultovali cez lesný múr. Pri strome stálo niekoľko policajtov a psov, ktorí im blokovali jedinou cestu dovnútra.

Cestou z hostinca Billy prešiel okolo Wilfredovho

Kde je Wilfred?

domu a zazrel tam zaparkované policajné autá. V okolí sa pohybovalo veľa ľudí v uniformách. Tvárili sa veľmi dôležito. Wilfred Revel bol odjakživa samotár, takže predpokladali, že nikto nepostrehne, že je už niekoľko týždňov nezvestný. Nieкто si to však všimol a polícia sa teraz očividne snažila zistiť, kde sa podel starý pán.

Billy si spomenul na neporiadok, ktorý zanechali vo Wilfredovom dome, keď ho odviezli do lesa za jeho bratom. Andy mu rozbil prasiatko a nechali tam aj kúsok koláča, ktorý Wilfred upiekol. Teraz bol už určite celý plesnivý. Billymu napadlo, že pri odchode ani nezavreli zadné dvere. Nečudo, že jeho dom vyzeral podozrivo.

„Tu máš, čo si chcel, Andy,“ povedal Billy a podal mu tašku plnú vecí z hostinca.

Andy nazrel dnu a skontroloval, či je tam všetko.

„Klobásy, slanina, chlieb, syr, čipsy, horčica, uhorky, alobal... Výborne!“ zvolal.

„Aký je teda plán?“ spýtal sa ho Jimmy. Bol veľmi zvedavý, čo Andy vymyslel. „Vravel si, že nič nepovieš, kým nepríde Billy.“

Billyho veľkolepý útek

„Nechajte to na mňa,“ odvetil Andy. „Viem, čo robím. Dám vám toľko času, koľko budete potrebovať, aby ste sa dostali do lesa. Potom vás dobehnem. Jimmy, daj mi vysielaciu. Ak to bude nutné, ozvem sa.“

Andy sa rýchlo a dôkladne pustil do práce: vzal slaninu a klobásy a naukladal ich do hriankov spolu s uhorkami a so syrom a na záver všetko potrel horčicou. Osobitnú pozornosť venoval jednej hrianke, do ktorej

pridal ďalšie prísady. Potom urobil ďalšiu naplnenú syrom a rozdrvenými lupienkami. Nakoniec ich zabalil do alobalu a dve „špeciálne“ hrianky si napchal do opasku nohavíc.

„Pre koho sú tie dve?“ bol zvedavý Billy.

Kde je Wilfred?

„O to sa nestaraj,“ odvetil Andy. Jeho oči prežrádzali, že ide o akési šibalstvo. „Vy traja sa vkradnite čo najďalej smerom k vstupu do lesa a ja sa postarám o psy. Strýko ma naučil jeden trik, ako upútať ich pozornosť. Na čo čakáte? Utekajte!“

Billy, Anna a Jimmy sa vydali na okraj Vodopádového lesa a s úžasom sledovali, ako Andy, majster chaosu, spúšťa ten najúžasnejší rozruch na svete.

Andy suverénne priviazal na zadnú časť bicykla niekoľko klobás pomocou šnúrky, podobne ako sa na svadobné auto pripevňujú plechovky. Potom prefrčal okolo policajtov postávajúcich na okraji lesa a upútal pozornosť všetkých v okolí. Psy začali štekať a ťahať za vôdzky. Vrhli sa za ním – hlavne za klobáskami – a policajti sa ich snažili udržať na uzde.

Andy sa otočil a opäť sa okolo nich prehnal, no tentoraz vytiahol spoza opasku hrianku a ústami ju roztrhal na kusy. Ako uháňal preč, hádzal za sebou malé kúsky hrianky s klobásou. Hoci boli policajné psy profesionálne a dobre vycvičené, zdalo sa, že medzi nich a klobásky sa nikto nikdy nedostane.

Andy pokračoval v jazde po kľukatej ceste cez dedinu, zatiaľ čo psy nasledovali neodolateľnú vôňu klobás. Bol to čistý chaos.

Polícia bola rozptýlená a v Little Alvertone zavládol veľký rozruch, a tak Andy spustil druhú časť plánu. Vedel, že nič sa v dedine nešíri rýchlejšie ako klebety, a tak sa rozběhol k Wilfredovmu domu, zastavil, zalapal po dychu a povedal skupine miestnych obyvateľov, že videl Wilfreda v bowlingovom klube. A mal pravdu – správa sa šírila rýchlosťou svetla, a kým dorazil ku vchodu bowlingového klubu, už tam stál huf miestnych ľudí a policajtov.

„TAM JE!“ skríkol Andy.

Všetci sa rozbehli do vedľajšej uličky a vytvorila sa malá cestička pre Andyho priateľov. Rýchlo sa hrnuli k stromu, z ktorého sa katapultovali na druhú stranu múru.

ČŠŠŠŠŠ.

„Tu Koláč. Vzduch je čistý, môžete ísť. Prepínam,“ hrdo zahlásil Andy do vysielacky.

„Bol si úžasný! Prepínam,“ vykrikla Anna.

ČŠŠŠŠŠ.

„Ako sa ti to podarilo? Prepínam,“ spýtal sa Billy, ohromený tým, čo jeho kamarát práve dokázal.

ČŠŠŠŠŠ.

„Si legenda, Andy! Ozajstný hrdina! Prepínam,“ povedal Jimmy.

ČŠŠŠŠŠ.

„Uhm. Legenda... hrdina... to znie dobre.

Poďakujete sa mi neskôr,“ odvetil Andy.

Billy, Anna a Jimmy preleteli cez múr a uháňali do hustého lesa, kde letné slnko prenikalo cez husté lístie, osvetľujúc ich cestu jemnými lúčmi svetla. Ani nestihli počkať na Andyho „prepínam“ a ocitli sa pred starým známym mohutným dubom – bránou do čarovného sveta Vodopádového lesa. Billy žasol zakaždým, keď ho zbadal; nemohol uveriť, že sa mu obyčajným náhodným objatím podarilo objaviť portál do iného sveta.

Rozbehol sa, vyskočil na strom a celým telom ho objal. Cítil, ako sa v ňom šíri známa vibrácia, ktorá po chvíli zmizla. Nebol si istý, či si na ten pocit niekedy zvykne, bez ohľadu na to, koľkokrát bránu otvorí.

Ostatní ho nasledovali a náhle sa zo sveta chaosu preniesli do pokojného a pulzujúceho čarovného sveta. Vzduch sa stal čistejším a sviežejším, všetko okolo nich bolo zelenšie a živšie. Keď objali strom a zavreli za sebou bránu, vzduchom sa rozliehal nádherný a jedinečný šum vtákov, chrobákov a divých zvierat.

Všetci na chvíľu
stíchli a započúvali sa do
tejto očarujúcej symfónie.

„Zdá sa, že Rytmus je v poriadku.
A aj zvieratá,“ poznamenal Jimmy. Ostatní
prikývli na znak súhlasu.

„Všetko vyzerá byť v poriadku,“ pridala sa
Billy a poobzeral za naokolo. „Och!“ zvolal
pri pohľade na náhrdelník. Opäť pocítil
známe pichanie v hrudi. Na
náhrdelníku sa objavila nová správa:

**PONÁHLAJTE SA!
SME V BALTAZÁRE.
UKRÝVAME SA PRED
ČERVENOU PAŇOU.**

Billyho veľkolepý útek

„Pred červenou paňou?“ začudovala sa Anna. „Kto je to?“

„Je iba jeden spôsob, ako to zistiť. Vydáme sa na cestu,“ zavelil Billy.

„Podme po bzučoruksaky, aby sme tam dorazili čím skôr,“ navrhol Jimmy.

Pozreli sa na seba s odhodlanými výrazmi a Billy vedel, že ich nič nezastaví v záchrane priateľov. Keby neboli v minulosti videli, čo všetko dokáže čarovný les, Billyho a jeho partiu by teraz určite premohli pochybnosti o tom, čo ich čaká a či to zvládnu.

Teraz, keď sa už druhýkrát ocitli v čarovnom svete, si boli vedomí dôležitosti lesa a toho, že udržanie rovnováhy Rytmu je najdôležitejšou úlohou. Les ich už naučil veľa vecí vrátane toho, že je potrebné chrániť blízkych za každých okolností. Vedeli, čo musia urobiť, a tak sa bez výhovoriek a váhania vydali čeliť nebezpečenstvu. Alebo sa len naivne hrnuli do veľkých problémov...